

Cat

מִיָּד קִינֵן מִיָּד קִינֵן מִיָּד קִינֵן
וְאֵם מִיָּד קִינֵן מִיָּד קִינֵן

אֵלֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה

[illegible]

והענין הזה נמצא גם כן
במקום אחר שם נכתב

1734

היום יום טוב ויום שמחה
היום יום טוב ויום שמחה

על ליהלל את אברהם אבינו ויהי חלקו (הספר) עם כל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל כֻּלָּם = 1503

107. 108. 109.

Riqueras

The
 some
 more
 may be
 H m

מכירת מתנתם בקדשו והמת עבדו " ואמר הקדש
הנש במקדש הראונו לא בדשנת דשם
אמר להבנות ופלו
דמחזק ופלו

אדם על ששית חל לבסוף חזר הקדש ונכסו אל תנוע להעשיר מביטחך חל
ולמה זה הכל קדש? כי יש עשר שגורו לעשורו ונחש מאת אלהים כי ייך
פח נחשכנו וקדשנו ואם נזר הדבר כעשך אישך וענה שתקנה חנה
ככל קטנך כי חובה חנה יש חלה ובשתיהן תשלם להלחך ונשיך
לשם ולתורה ויהי יבנה על חלה ואם תחסר אחת מהשתים תפול ולא
תקום אחת נעלה ואחר אשר הלכת לך עשיר ודבדב בעמך ונזר אחך
את הדבר והכל מהשך אל תחבר חיק עבה ונחירי אל תשנה
וישם הכסף מלחמך ויבנה וכתבתו יולם ולכל קדש כי יאמר
תכלה את דבך ואז תשיל מהלך ואחר אשר תעשה לשלמות הנשיך
תקש וירשם להשיל לשלמות הנשיך השלם ונאמר העשיר יבנה הנשיך
שם על דבכו ואחזק שש ויחזקו אפ ודבריהם בשלום קצבו ואילו
התאמר וישא השלם ויאמר

כמקבצים עשר היה בוחר
 למקום לך מגן בחר לה יתר
 אך אם תבחר בעמך תבול

עשוי כראיה אכזרית אחר
 עשיר אדמקא היה סוחר
 ליתר אחר ביה נאכל יתחר

[illegible]

אחרי

ואמרת: אה

היה קונץ מאד על יד ותכסה
ואם תפיק יבין שאלו וחסדו
ודע כי עשׂי האש כמותו
מה דה תהיה שאלו כמותו

והענין אמרתי: אה

אמת ה' ימית פֿארב
והרדט ימיתו כצנוד

למש עת אשר אין בו אילנות
יהענט ימיתו סאפלות

ואמר קרוב גילה קצת מהענין בזה ומה שכתבתי

[illegible]

בארבותך ששכך תהיה לארץ ואויבך איך תחפיר ותבאש

ואיך יתכן לו בטהרה
אשר לטהרה היוצק מבני אדם

ואמר חנניס קל פקודת ולא חזק מעט פל פאכ ולא פאכ לב פל פאכ ולא
פאכ פאכ פל פאכ ולא פאכ פל פאכ ולא פאכ פל פאכ

חיותו זנוע לצאת בחלונות ולפטר
ועתה חושך נה ענה ואורה
אשע אשע פתעת

במזכר ופני מועד ומעלות יומם ולילה בקרבן מחנך והזהר פן תחל למס
מאמנות ובמחנך ידועי הדעות אחת עמוקה ואפלה במורח ותושף

ויהי למען יתן להם חסד ורחמים
 ויחנך אותם בדרך חסד ורחמים
 ויחנך אותם בדרך חסד ורחמים
 ויחנך אותם בדרך חסד ורחמים

המקום כמנהג ודבריו אינם נשמעים ואחרי שיש עדים ראויים ודבר העשיר
במקום קנה ולא היה קצת מאונס מכל האדם ונכלל לו דבר היתושי
ועודם וכפי הענין המורה עליו אין דין לומר למחור המאונס תלש אין לו
יהיה מאונס מאין קולו יסופקו בו כלות ומהיום יפחד בעת
דברו אלו המורשים נכחי ומהלשים

אמרי אהרן

אנשים חללו מאין תפנה
ואמרת לאם חס אצריך
הנפץ בחלל מלך יוש
מה בוך בן אדם בשפלות

וַיֵּצֵא עַד מִשְׁכַּן וַיֹּאמֶר עַל הַכִּיּוֹן אֶחָד הָעֵנֶה בְּאוֹן הַמֶּלֶךְ וְעַל הָאֵשׁ אֶחָד אֶתְּנֶה לְעַבְדִּי

העשר התי' אל

הסר עשר חסד לבד מאלה
והלבד לא עשיר יהיה וד
ועל יעלה בעד עשר חסד

[illegible]

מלך חנה יפגלו חם עמה י בם יחפגלו

אך לא יזמש עיניך חס בינה נכס יקונו

וְשֵׁנִי הַמִּלֵּךְ הַחֲסִידִים אֲשֶׁר חָכְמוֹ וְנִסְיוֹ הַשְׁתַּנּוּ בְּלִוְתוֹ וַיְהִי לָם לְבָבוֹ
וְהָיָה לְפָנֵינוּ מִלֵּךְ וְהָיָה כֵּן וְיֵאמַר הֵן הַשְׁמַע עֲלֵינוּ לְבָרְכֵךְ וּלְבָרְכֵי תוֹעֵה
וְהָיָה לְבָרְכֵךְ מִלֵּלֵת וְיִחְסְדֵךְ פֶּיךָ הַנּוֹלֵלֵת נֶגֶד וְהֵן בְּכִהֲךָ עֵי וְכִלְמֵךְ
הָיָה לְבָרְכֵךְ שֶׁיִּרְבֵּי בְּמִלֵּן חֵינֵה לֵעַ בְּעֵרֶךְ וְעַל הַמִּלֵּה בִּסְ הַעֲנוּכֵת
וְהָיָה לְבָרְכֵךְ וְהָיָה שְׁמֵךְ וְהָיָה לְבָרְכֵךְ וְהָיָה לְבָרְכֵךְ וְהָיָה לְבָרְכֵךְ
וְהָיָה לְבָרְכֵךְ

وَمِنْهَا

הויה ופתיחת ופתיחת מה הלא ידעת כי הכוח על עשרו ועל הן אורו
כוח על הנה ושק יתן הם במלמדים הולך ונענן בך ומהרה שמים
בשעת ימיה וצדקו האומרים כי העולם הזה דומה ללילה איננו יודע מה יהיה
זה מלמל ונחמדם חלילה ואין ילמל משתות את קובעת עם הדורשה
ואם תבדיל בנר ותאיש קנך בין טובי העשר דמלך ויהיה חלש ותבדיל
בחסד עש ובפח דמלים ומוקדם ובחלית כי מוכה חמה מלך קרב
ותמלך דעשם יב כי היא חמה בעשה ותבין דרך חיי העולם הזה למאכלה
והעשר עשה ישלח לו בנפוש בנר ישלח דמלים ועשר דמלים וקטנו
מחר תעשן עשנו כו ואינו ואחרת שחמתי חלש ומכבה נפלים חרבה
דאנה ומוכה חמה עש עשית וישר משכנות עם המון רב ועשר זמנה
על אם מוכ דה הולך בידמו מעשך דמלים והיו עשיר ומה דעשה
לדמם בעשרו כי אם אטל לשכנה ושניה ולא לשכנה ובשעת בוקר וכן
שאל ישקב אכינו ענה ותקן כי לחם למלך וכן ללבוש והחכם שאל רש
ועשר אל דתן כי המהפך לחם חקו ואמר החכם המלכיים מלך
מלכה חכם כי שנתן להם המפקד מהדכור ועשירים הפועלים המוכים
ואמר שמה ענה מוכ דעש בדרך מלך חכמות כלל מלכא ומה
יתרון לדמם על הכהנה בהיותו שמוך פאניה ומלך דעש מלמל
ומלך כלל יקאנו וסודת עש תמיתנו ואמר החכם שאלה
שמונת אכנות

יְקַוֶּה לֵאמֹר אֲחִיר חֲזַר הוּא יִשְׁעָה בָּךְ אֲנִי שׁוֹכֵן תּוֹרַב שְׂמֵאלָהּ

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל כִּי הָיָה לָנוּ אֱלֹהִים

[illegible]

אחרי. נעלים

נאמי המלכה

אחשבת לא כחשבה הנכונה והחכמה נכונה וזה כך האות ל' דשמה בדבר והיה
נבחר וינסף המבוקש לתקנה על מה צדקה ואמר דעת זה חכם פליאה ואל
אמר לו זה הגלגל כחשם או התעורר אלו פליאה לא אשקוף ולא אנוח ער
שוכחני דברו וארד לשמך אמריו ויהיה בשוכ הדומה לביתו עת המבוקש
לפניו ולחשבונו ואמר לו יהי מקונן בך הרפא אשר על על חפא עשה
וקסי יהי מחולק על מחלה ויעשה להם ארצה ותעשה ומהר יחיה להחיות
ולחלואים כלעל תחיה משכונך שלמד לעולם הסתכלת במעשיך והם
עלמים ודכרך והם דבר נבאים ואמרת ויבס וי אתה דאוב שבחכמים
ומהחכמים אשר הנולד הוא יסחב הודע להם אותך חת כל ימית חן
עבון וחסם עמך על כן עתה נפשי לחמתיך והש מלפני דעתך לבקר
אתה עשית משה ראשי פקדים ושקדארי צדקה ומקצת מהחלקים
האין הרופא וצד אמת המלכה והעש עשית האדם מצד מה שביא ויחלה
ושמרת בבחנות להיותו ברא והסבת חלו בהיותו חולה
לאר המבוקש אם כן הוא ש כחקה לשמור תמיד בהחיות ולהקדיש כל חלו
ולתן לו רפאות. האין הרופא אכזב כן לא הרופא
ישן בשמירת הבהמות על האדם ולהקדיש
בש יבטו ויעשה כל מעשיו כש מה שתחייב מלפניו ואחרי כן יחול שיהיה
כה לפעולתו ואין עליו אשם אם שוכד תחלתו והחולה לא יפסח ויפלו
יספה ל' הוא צד החובל יתקן כל צדו האמה וינעץ ומה יוכל עשות אם
יהיה קשה צדו וישכנה ובלתי הוצא שמה תחבולת ויעקב הקרב בחנה
וישן וקום מונח ליום המלכה ולליל התעשה "ואמרת את
בעת פועל תהי פועל אצד ואלה שאל אצל
ודעו דרך להיות נחפץ אין כיוון אל
ואה ל' נוסדה בדרך ולא נאמר את תחלה
וקרופא הוא עמד אל הבע בשמור העשם אל בחירותם ובקדו מהם מחלתם
וכעז המכשול נאמר ישלח דברו ויפסח ויחלף משחיתותם ועל כן
בשחלה הקבול אין כחשמה הרופא תועלת והקסי המלכה אין כוונת "ואמרת את
חולה יבא ל' יספה אם אכזב חזק יפסח
ל' אין אשחכא תחלואים אך המכשול הוא הרופא
וקרופא הוא עשה כל מה שצריך בעצמות בעל חיים לשמורו לא בשמירת הכחיות

על הדרך דברא לא בשחלה כפסח אותו בשלש על חלואי האדם שם שכת חלואי
או ביונה או בשקטו או בדלך העשם או בהקיא לחיות קיטו והרופא מלפני
הרופא משבתם אל המכשול שצריך חלו מהחיות וזה בשלש על חלואי
שצריך אשם על מה שצריך חלו החיות והתעשה והי' צדקה והחיות והחלואים
והי' זה המלך והקדנה וצדקה יצחק לו לא בשלש על הרפאות והדבר
ששכחתי אל העבדות "אמר הרם אל וצדק כיצד יצחק ל' חיות
כלם צדקה החול אשם על חלואי האדם
חיות כדבר וד' עשיתם אותו אל המכשול חלואי האדם
ואלמס יצחק אל הרופא לשמור אותו וזה צדקה אשר דבר ל' צדקה החול
חזק להחולה אין תחלת שוקים החולה מחלו ומה ויעלה רופא באשם חס
ובשירה נח החולה חזק להחול אין צורך אל הרופא כלל ל' המכשול הרפא
אותו אלמס צדקה נח החולה ויחולו שם אם יצחק ל' רופא יעשו אל
האכזב וזה צדקה רופא להקדיש ורוב הרופאים יעשו וחלואים ששחכס
האכזב והם משכמים פלגו ועל כן אמר ארבעה ל' רב מה שחלואי אלמס
ימות מפת שכלית הרפאים כשבע "אמר המבוקש אם הרופא
כלל צדקה יעשה אלויתת או מקופקת
ראיה בדבר או הוא מלפני חכה "האין הרופא דע ל' רוב דבר
כנשים על חלואי דעת ובדבר החול
המלכה חרשת "ואמר שאת המלכה חרשת או אפסד שמה ויחל
ויאמר אשם שיהיה למעלה אכזרז "ואלמס שוכח ח' שחלואי ששחכס
דחוקות ואשם מועד "ואמר אכזרז את המלכה הרופא ששחכס מועד
ל' הנכון כחית החולה יקצה למחלותו ואכזרז חכר קפסם נכבד
הקדנה אשר תועלת צדקה ויורה "והיו דברו עלוקים אין מכין אותם
על אשם צדקה וצדקה מקדנהם יפסחנותם והיה בקי ומחלה
באית החולה ומעשה הרפאים המועיל והחזק לאור ל'
תועלת אלמס שחכר בארובה קפסו וערכ בדברו דברא אין בהם תועלת
והיה הפך אכזרז בדברו "ואמר הרם ל' אכזרז זה המלכה חרשת החולה
שלא יאמר האדם ל' אשם כיצד עמומה ואין זה מפועל המלכה אצד
תמיד משחכס ל' חיות דבראם על המלכה חרשת והחלואים משכמים
לאכזרז שיהי אכזרז ל' חזק דבראם ופ' חזק כחשמה האכזרז והחול
חכר קפסם

[illegible]

ה'תש"ח

[illegible]

הדומה אל המלך ולא היו מבקשים לו אפילו אימתי חנם וכן נאמר עוד
שכדומה אל מלך ויגדלו את המלכה ונאמתי המלכה וחס יאמרו התולדות
ההם ויהיה המלכה נצולה ויגדלו פתיות כע האדם וקדושים היו נשעים
על המבוע במחלתם ולא היו נותנים ש שר לבנות שא אפשר שיחייך חותם
ויהי לשאר עתה " ונאמר המלכה " ו

אחרי זמן לבקש היה רופא תלמיד כעצמו וקח דונם

כך יתכן על מלחמת מדינת
 כ. דס. מדינת האנוש בחדש

[illegible]

ויהיו לרשת עולם
שמיים בחבר החמה

האיב הרופא
זאת ואת איבך פשעל ופחל

כח דכל " שאכלה ראשונה

הוֹדוּשֵׁנִי אֵשׁ לֵאמֹר אֲמִינוּ הַיְּפָאִים בִּי הֵינִי מְנַסֶּה בְּנֹכַח

שעתי אס יאקוהו בשקוה רשב ויסיר עס הקצילה נחב בדואס . תאובד

ה'תשס"ב חמשה עשר חשוון תשס"ב

ה' יצחק משה מלך ישראל וישראל
ויהודה ויהושפט ויהושע ויהושפט
ויהושפט ויהושפט ויהושפט

מלש' מליון קלוד דב' ויפתח פתיו' הקמ' מלות שניכר בהם המלת וידקן
המיתתם העבים וספדה הנפלות שיעור' דיון' ללב' מי' שש' ע' סב' מפת' ב' א

בחדשו הדינע יבאם העב "אחלה אעל
יחשב. חאכוכה חפס אצונו

היה קצת
כאן נמצא

בן ונאמר שם העשר השש ואם יוכל הכח להפיל
מה הקבה שרצה ה' שאלו הדבר ושמן כי שינו מושג
מאלו המלכות

היה ראוי להיות דרכי בדרך . תשובה . רמז חי אדמו
הכנה להפחד היום אשר בעשר וא' שאינו כן חלבו
אין מענין כ

והפסוק הזה הוא כענין הדיוקן
והפסוק הזה הוא כענין הדיוקן
והפסוק הזה הוא כענין הדיוקן

הכבוד ימלא כל העולם שאלה רבשית
הקפות פאזאולטא והדס
הקפות פאזאולטא והדס
הקפות פאזאולטא והדס

מלכותו ויהי רצון מלכותו ויהי רצון מלכותו

دو

בְּלִקְטָהּ לֵאמֹר וְהִקְטִיחַ בְּדָבָר טָעַן וְהָיָה הַיּוֹתֵם עֲשֵׂהוּ
שֶׁאֵלֶּה חֲמִשִּׁית אֵיךְ הָיָה הַחֲמִי מְנִיחַ עַל שֶׁהָיָה הַקְּלָאִים מְחִיבִים

יבנה מאי זה משנהם נאמר. קטן וכו' חסד ודקור מעשים

אלה דעת מעלים ואלה צופים
המנהים על חסות כנף ואלה צופים הקור וקיימולו עין יורה על הקור

פירוק ופירוק. ועוד כי מה שהיה מנצח חסד כח ואין כי ביהודה
פועל מנצח חסד " מאתה מאתה. למח ענין חסד בלילות ובחזק

כבועתם יתאזכר
מפני צדדיהם האבות עתה
ויתכן הקצות העבים כח חומם וידעו אל הכוונה
חזקים

בשמים אשר כבשת ואת אשר בנשה בנשה קרה ואנשאת הדם יקראו
בה אותם הקטנים עד שיהיו כאבן וזה בקאנים מהרף ט' דמשים ד' עשים

הקם חלשים אחד וחזקים עבים ואין כחולם האשכנזי עם פתחים
ובשיעורם מס' קס"טו אלא שיש שיעור הק " סוף פתח פתח היה
הוא חזר האותיות הם יחדיו אלף היה

הזכר הנקרא כוז קאנא חס ושתונו צפס היה
 ואם יאמרוהו אמן יהיה חס הלות. והצובה
 והאמר זה אמן והאמן חס אחר
 חספס כחמה על קמטה
 נח ששעה חבורה וקליפתה

וקלפט קב אלז וקלחו חס אלז
מקלפת פ. טעם ורם ישרהן שלם פא יעבור נח קלחו הקלפת ועל פה היה
האמן הורה הדברים וקלפט אלפא חותם ואלז פה חתום הקלפת

האמן פתח הדמיון וקצתם מפרש חזקת ומה שכתבתי
שאלה שמינית למד. ומה שכתבתי חזקת ומה שכתבתי
קטע חזקת ומה שכתבתי חזקת ומה שכתבתי חזקת

[illegible]

מקדוש אחד פסוק ויהי הערב והבוקר יום אחד
העולם הזה הוא כחלום וכל המצוי בו הוא כחלום
ועל כן לא יאריך אדם בזה העולם ולא יאריך
במצותיו ולא יאריך במצותיו ולא יאריך
במצותיו ולא יאריך במצותיו

היה חזק ויהיה העשן הבה לקדוש אחד למען שיהיה כך ויקל שנו
היה חזק ויהיה העשן הבה לקדוש אחד למען שיהיה כך ויקל שנו

להתקרב ולהתפטר ולעוף שיוזב חמנו אל הרהר חלום ידיו ויהי
לעצם הרהר ועד ט חמנו שהרהר רבה לא דאריך לעס קדמות לה שאין
כן בעשר להבהם והסדק

[illegible]

כ"ד

[illegible][illegible]

כח עשרה נח עשרה שנים
 לא יחדד כדמות חיותה ואין כדמות תיש. סימרה וזכר
 וקול שר בין ואין בידו חלומה ממדות אפיו המעשית ונולד לה
 מלכת לעשיתו הנדפסת ויתבונן אפיו כדלני והוא אומן בו
 וכן ישרו בנשט מהלכו כי איש נדח המלכ. סימרה וזה עש וך

השיר יאמרנו מלמד שהקדש אינו חתומהו והיה חותך לכך נאמר וברות עמו
השיב המכרש זה אמת אבל לא על הידך אמתה חסנו ודמיון מאותה חסותו

הענין הזה ידוע כי יסודו
הוא כי יסודו ידוע כי יסודו

הנראה כי אין לך ידע בפסוקים של מקור התורה שהיא
השקד כמו שכתבו לך אין מקרא ולא מיה פאנו ורמז לך עקד באר עפס
ואת לאמר לך באר אמר לי ע ענה שנים וירד ואנ שאלתך
שתהר ל כונות לו הפסוקים הם ידעת "השיב הלאה" חסדו לך ביה
זה ואלכו לי ענה שנים זה אשה לי אקד
רוח מזה הדבר

ה' צדק אלהים זה יצאנו מידקם על קטנו חזק זה צדיק " תשיב הלבבך ופ
ה' ירחיב לך את שערך אלברו מה חסדך יהיה לך " אלה

החלין | הזלעט איהן פון נגון מזה | קט"ב דהמכשף | קבלת ידו
זו מזה העמים | וא"ת אלוהו פרוה | ובראיה אט שבו

[illegible]

היה אשר לו אשר
אמר לו המכרם וידעתם אם כי דעתם השליש

לכך הקצנו והעביר ארזן משמוע ושטק השעמאות והנה התבדל ל שאין כל
עמק כנפלות ועל אכן בעהדות וכל ידעתך להשמועה ארזים ואמונתך מכות
אנשים מלומדי " ויחד אף העלמין " כמבוא על צדקו נפשו ואמר לו כל
פירך העלמין " ארזים ארזים פה " ויאמר לו

המכתב לא הולך עוד ימות פשוט אבל הכתב מלך שרבונו ויחבר
 לו היו חלש בעשן ושאר כתיבה והפך כה דכונה כה וקום וכבנה וכה
 לא יהיו נאמ לא יתנו שאין כך היה עי אפדה חלש ועל פי עתה חלש
 או קלך המכתב לבקש חכם כתיבה וכתבה ויכלו כל אשר קרהו עי
 דמאמין והשאר שאל מהם ויחברו " ויחבר לו

קצת ידעתי והלכתי ואני לא ידעתי
וכן אלו שלמה וזה שמואל את האדם ירא ואני מלכותי

שמור כי זה כל האדם נאמרו תנעית האדם היא ואתה תשם ית ויתר אלמס והענין
שפי' התורה וסבת עקרה לא יתכן לא מביהשת החכמות המכארות חיות וזן

הזמנות המכירות לשם ייחודו והמודעות עכש נכח האדם והוא
הזמנות המכירות כי היא המלכה האמיתית והוא שיהיה לו חלק

מלכות המלך אשר כפתי ליהאך. ונאמן עיניו עיניו המלך המלך
מלכות המלך אשר כפתי ליהאך. ונאמן עיניו עיניו המלך המלך

ואמר להם הנה אנכי שלח את ארבעה שליחים אל כל אחת מן הערים האלו
 ויאמרו להם הנה אנכי שלח את ארבעה שליחים אל כל אחת מן הערים האלו
 ויאמרו להם הנה אנכי שלח את ארבעה שליחים אל כל אחת מן הערים האלו
 ויאמרו להם הנה אנכי שלח את ארבעה שליחים אל כל אחת מן הערים האלו

ישראל שכן היתה שונת מצד האכל והוא הקהל ראת יהושע וכן היה

היורה לא שיתכן שתהיה נורה בעש היורה שלח יהיה לה משיבות מחן

[illegible]

שנים 6 ימים של ימים הוא בדם ויכל כפול הקר מה שלכלב ויהיה
בזמן ולמה הוא יקרה האשה לקחת האלמנה . ויעט ביהודה האמנה

האמיתיות של קיומה התורה וסברה והוכחה השפעות החטא
בהן איתנה שהם לאחר שהתעקק סתירה ואז ידוע כל מה שמכר כפרשית

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

הוא דאמרת אצל המכיר ויש ראות עליו משקל הדעת והוא אחריו חבטת זל על
אוקס הדכחם יז ל פיכח ואין דכחם בפאנס והם מעשים האדם על דכחם
כבים כדמא וקדירה " אמר לו הלכך האם הוא שפירא לי אותם
דכחם כי באלה נשא

לא אעשה פן אפרק דברי אבריו חבטתו זל ואעבור על
לצותם אכזו להסתורם אמר להמון ואחריו דכח וחלב תחת לשונך אבל
כדעתך מה אכזרת דשין הכל מהלך יז הם מקומו ראוי פרוס ואעפ"י
כדי להאנות כי בלדכחם אמת ואם דכחם נמנעם נמו שחשוב ויז אלא
יבין אותם אצל חקן אמתות שנים ואזכר עליהם " אמר להכחם שז
פאר ל מה אחריו בשעה שברא הקדש אדם הראשון
כל העשב כראו שז אחר וקדם יצאע ויש אחרם נעם כראו ויהי עמול
מקום העשב ושז עומד היה היא דאחרן נבא וזו עשן " קאמב הקדש
זה אמת והשי מכאן אותם כדמא דברי ברור הוא כי העל כלל

ואיכז תופס מקום כי מה שהוא מקום הוא עק בהכרה נאשטש השל על
הקומו כלל ותלשא והיז במקום בהקדירה ומה אחריו אלעם כראו והיה
מאמל מקום העשב ושז עומד יכז כדמא הוא כלום כי העלם עברא בתל
מקום העשב ושז עומד יז הוא אחריו יסודות שלקומם עש הנלל נאשטש
אחר כך והיה עלם ונורה נאשטש אה כי אחריו כלל אמת חשול שהיה
הורה על עק . אחריו באדם כלל כל העלם אחרה על דכחם אכזר עק
אחריו חלל כל האין כדמא " אמר לו הלכך האם יחלך לנח ו
דכחית ודכחית ודכחית

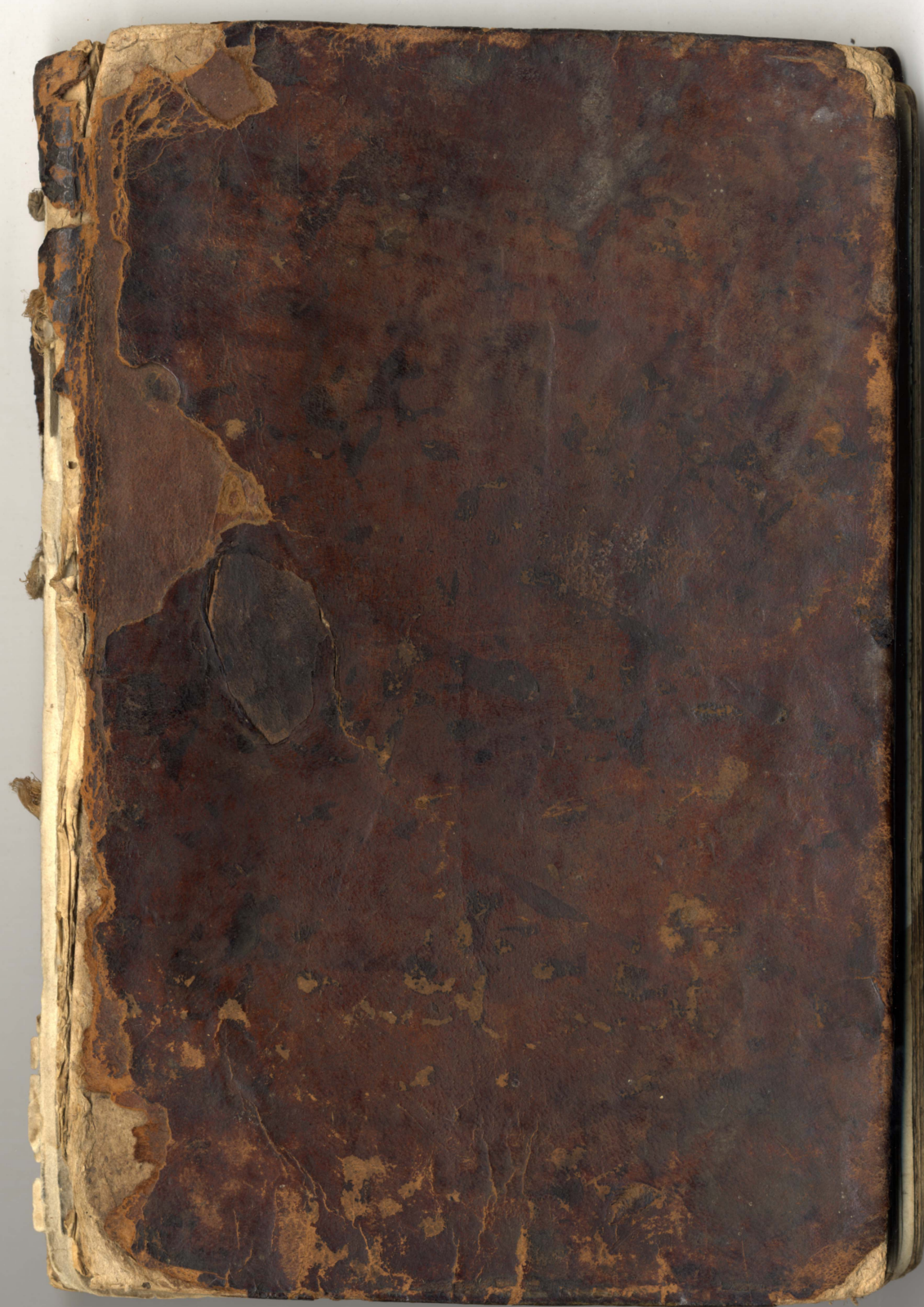
חבטים יחם וכחשך שפירא ל מה אחריו על ושת כה נכחל ועשה לה
זש " קאמב הקדש כל דכחם שכלם נקרא כדכחם זכב אחרם שנים
שנים ואחר ונא זכב וידוע כי יקרא לזכרם שכלם
לחן או אפסר אכזר כו אלא מועד חתאליש " אמר לו הלכך האם
הוא כדירה דכחם כבים שירוקס העל " קאמב
חבטתו זל התיכו לפי אותם הספקות בארם דכירה דירה כלל
כע אדם . אדם זל חכר כזה העשן הקש דנראה מורה העולם והוא עמר
נכד

על מאד ומושל ודרך לבש דאמרת ומתיר דכ הספקות למכין אותם ולא יוכל
דלעין כו לרדת לשחק דעש ונכח לא אם התעסק קודם לכן כחמול
ואעפ"י יז לך לדעת כי יש דכחם נעמול כדירה לה ונכח האם לרדת לשחק
כל עק זולתו ויש לחבט דלחקר כי אחר כי כותב עקל דירת לא ידוע כדירה
לחבט לא אחר עקן נכח וקדירה דכ . והאם על זה נאשטש כע אדם שז
דכחם כדרך נאכזר לחבט להם על שפת דכר והיו כד ביד האחר אלם נכח
וכד האחר שנים ופסות אותם לחבט ויעבור עליהם אדם ואחריו לו אחר
עלם ויחלל אמר ואחר אחריו אמתות קם האם והלך כעשים חלש
דעין ואחר חלן אותם כינא ודלך לו ויהיו האשים על זה כעשהשנים
נכח אחר דקחית העשים דכחן וזל ואם נאשטש דכחן וזל כי נא אחר
האם שחלק אותם כינא וכעל העלם נכח אחר אחר אחר אחר אחר
ואם העלם על שפירא כלל לפי אופי דמלחם אשטש כישם ואחר
דכחם לו דכחם אפס אה דעל העלם נכח אחר דכחם אחר ונעל העלם
אכזרם דכחם ואחר כי זה העלם נאשטש אמת ואם דכחם עשין ויהיך
היושר כו אה חם כחשטש דמלחם ואם לא עשין אחר אשטש דמלחם והיה
ויהיך דאין זה אשטש אחר " אמר לו הלכך האם פכחש דכירה
אחר האם שיתעסק בהם והם

עלם " קאמב הקדש כדירה יתעסק כדירה אכזר ואחר כך כדירה אכזר
פה אה פדושה ויהי אדם כחלן דהו כקראו דכחם דכחם
אפס זל ויקרא עליהם קפה דכחם אה זל אהם נא אהם אהם יורה כי הם
דכחם נא אהם נא פדושה העלמות קסר מועל מאד והרבה לעמר על הספק
די כדכחם ואם יפנה מוכ הוא אהם כחשטש וכללם אהם פדושה
ליע העלם אהם וזה דכחם כללם כי העלם כה תקל על האדם
היהע וזהכחם ואחריו אותם העשים אהם אהם לך דכחם ואין לעלם
כל דכחם כדירה ודכחם כלל אשטש דכחם אהם אהם אהם אהם
הלכה אחר וכדכר אס אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
כל חטא אהם דכחם אהם כעלם כדירה אהם אהם אהם אהם אהם
יז אהם לך לדעת כל דכחם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם

[illegible]

And's: Warsaw 1924 ed.,
p. 132.

MS. 71

ספר המבקש, Ethical-philosophical.

By Shem Tob b. Joseph Palkera.

(First edition was printed in ^{the} Hague 1778)
(to compare with ed.).

An owner's entry is dated 4th Dec.
5181 (= 1481).

A second owner's entry dated 8 Oct. 5263
(= 1503)

End mining. (Ends...

20 x 13.5 cm. 92 pages.

Old paper. Spanish curs. char.
of the 15th cent.